

Мойта почитъ е велика
И безкрайна!

Оттегля се. Лѣстовичката и Пролѣтъта го по-
слѣдватъ, сжщо и Слѣнцето. Срѣдата на сцената е
праздна.

Дѣца — хоръ :

Тамъ надъ цѣвналата слива
Пеперудката красива
Се извива.

Малки я дѣца съзиратъ,
Радостъ въ нея че намиратъ,
Я сподирятъ!

Дѣцата пѣятъ задъ сцената.

Дѣцата :

Брѣмбарчета златокрили,
Пеперудчици безчетъ
Надъ градини и ливади
Носятъ се отъ цвѣтъ на цвѣтъ.

Ний слѣдъ тѣхъ летимъ безспирно,
Безъ умора, съ веселъ гласъ; —
Много вече ний хванахме:
Хай да хванеме и тазъ . . .

Излиза Пеперудката. Тя е хубаво момиченце въ
бѣли дрехи и съ шарени крилца. Слѣдъ нея припкатъ
момченца и момиченца съ вѣтрила. Тя спира. Тѣ я
обграждатъ. Пеперудката пѣе жално.